

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การนำเสนอผลการศึกษาในบทนี้ ผู้ศึกษานำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งการนำเสนอข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน คือ

4.1 ข้อมูลภูมิหลังและการร่วมทะเลาะวิวาทรวมทั้งมูลเหตุจูงใจในการเข้าร่วมในเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทของกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการปลุกฝังค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติที่มีผลต่อการทะเลาะวิวาท

4.3 การพิสูจน์สมมติฐานโดยการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติที่มีผลต่อการทะเลาะวิวาท กับการทะเลาะวิวาท

4.4 การสัมภาษณ์เจาะลึก (In-dept Interview) นักเรียนอาชีวะที่ได้รับการปลุกฝังค่านิยม ความเชื่อและทัศนคติที่มีผลต่อการทะเลาะวิวาท จำนวน 10 ราย

4.1 ข้อมูลภูมิหลังและการร่วมทะเลาะวิวาท รวมทั้งมูลเหตุของใจในการเข้าร่วมในเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักเรียนจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ร้อยละ 75 ($n = 150$) จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอุเทนถวาย ร้อยละ 25 ($n = 50$) ดังปรากฏตามตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 : สถานศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถาบัน	จำนวน	ร้อยละ
วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ	150	75.0
วิทยาเขตอุเทนถวาย	50	25.0
รวม	200	100

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามมีการศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปวส. 2 ร้อยละ 60 ($n = 120$) ในระดับชั้น ปวส. 1 ร้อยละ 40 ($n = 80$) ดังปรากฏตาม ตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 : ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปวส. 1	80	40.0
ปวส. 2	120	60.0
รวม	200	100.0

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 0.01 ถึง 2.00 ร้อยละ 15 ($n = 30$) อยู่ในช่วง 2.01 ถึง 4.00 ร้อยละ 85 ($n = 170$) ดังปรากฏตามตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 : ระดับคะแนนเฉลี่ยระหว่างที่ศึกษาอยู่ในสถาบันของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับคะแนนเฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ
0.01 – 2.00	30	15
2.01 – 4.00	170	85
รวม	200	100

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ร้อยละ 75 ($n = 150$) และต่างจังหวัด ร้อยละ 25 ($n = 50$) ดังปรากฏตามตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 : ภูมิลำเนาของผู้ตอบแบบสอบถาม

ภูมิลำเนา	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	150	75.0
ต่างจังหวัด	50	25.0
รวม	200	100.0

จำนวนสถานภาพของบิดามารดาของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 62.5 ($n = 125$) หย่าร้าง ร้อยละ 13.5 ($n = 27$) แยกกันอยู่ ร้อยละ 10 ($n = 20$) และอื่นๆ เช่น บิดาหรือมารดา เสียชีวิต ร้อยละ 14 ($n = 28$) ดังปรากฏตามตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 : สถานภาพของบิดามารดาของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพของบิดามารดา	จำนวน	ร้อยละ
อยู่ด้วยกัน	125	62.5
หย่าร้าง	27	13.5
แยกกันอยู่(ไม่ได้หย่าร้าง)	20	10.0
อื่นๆ เช่น บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	28	14.0
รวม	200	100.0

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามอยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 61 ($n = 122$) อยู่กับบิดา ร้อยละ 7 ($n = 14$) อยู่กับมารดา ร้อยละ 15 ($n = 30$) และอื่นๆ เช่น อยู่กับยาย น้ำ ฯลฯ ร้อยละ 17 ($n = 34$) ดังปรากฏตามตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 : ผู้อุปการะเลี้ยงดูในปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้อุปการะเลี้ยงดู	จำนวน	ร้อยละ
บิดามารดา	122	61.0
บิดา	14	7.0
มารดา	30	15.0
อื่นๆ เช่น อยู่กับยาย น้ำ ฯลฯ	34	17.0
รวม	200	100.0

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามมีความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 52.5 (n = 105) ค่อนข้างดี ร้อยละ 30 (n = 60) และไม่ดี ร้อยละ 17.5 (n = 35) ดังปรากฏตามตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 : ความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
ดี	105	52.5
ค่อนข้างดี	60	30.0
ไม่ดี	35	17.5
รวม	200	100.0

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามมีเพื่อนสนิทอยู่ในช่วง 1 ถึง 10 คน ร้อยละ 13.5 (n = 27) ช่วง 11 ถึง 20 คน ร้อยละ 25.5 (n = 51) ช่วง 21 ถึง 30 คน ร้อยละ 27 (n = 54) ช่วง 31 ถึง 40 คน ร้อยละ 34 (n = 68) ดังปรากฏตามตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 : จำนวนเพื่อนสนิทของผู้ตอบแบบสอบถาม

จำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ร้อยละ
1 – 10	27	13.5
11 – 20	51	25.5
21 – 30	54	27
31 – 40	68	34
รวม	200	100

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมในเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทตั้งแต่ 0 ถึง 10 ครั้ง ร้อยละ 60 ($n = 120$) เข้าร่วมในเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทมากกว่า 10 ครั้ง ร้อยละ 40 ($n = 80$) ดังปรากฏตามตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 : การเข้าร่วมในเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทของผู้ตอบแบบสอบถาม

การเข้าร่วมในเหตุการณ์ทะเลาะวิวาท (ครั้ง)	จำนวน	ร้อยละ
0 – 10	120	60.0
มากกว่า 10	80	40.0
รวม	200	100.0

ในด้านแรงจูงใจในการเข้าร่วมทะเลาะวิวาทเมื่อคิดเทียบกับจำนวนผู้ตอบ 200 ราย พบว่า ร้อยละ 62 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบว่าเหตุจูงใจที่ทำให้เข้าร่วมทะเลาะวิวาทมาจากเหตุอื่นๆ เช่น ไม่มีทางหลีกเลี่ยง แก๊งค์ ถูกดักทำร้าย ฯลฯ ในขณะที่ร้อยละ 46.5 ระบุว่าเข้าร่วมทะเลาะวิวาทเพราะต้องการเอาคืนจากการที่ ตัวเองหรือนักเรียนในสถาบันถูกทำร้ายก่อน และร้อยละ 17.5 ระบุว่า เข้าร่วมทะเลาะวิวาทเพราะต้องการสร้างศรัทธาให้เป็นที่ยอมรับของรุ่นพี่รุ่นน้อง

ตารางที่ 4.10 : เหตุจูงใจในการเข้าร่วมทะเลาะวิวาทของผู้ตอบแบบสอบถาม

เหตุจูงใจ	จำนวนผู้ที่ตอบเหตุจูงใจแต่ละประเภท	ร้อยละเมื่อคิดเทียบกับจำนวนผู้ตอบ (200 ราย)
เหตุอื่นๆ เช่น ไม่มีทางหลีกเลี่ยง แก๊งค์ ถูกดักทำร้าย ฯลฯ	124	62.0
เอาคืนจากการที่ตัวเอง หรือนักเรียนในสถาบันถูกทำร้ายก่อน	93	46.5
เพื่อสร้างศรัทธาให้เป็นที่ยอมรับของรุ่นพี่ รุ่นน้อง	35	17.5

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการปลุกฝังค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติที่มีผลต่อการทะเลาะวิวาท

ผู้ศึกษาได้นำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ในการวัดการได้รับการปลุกฝังค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติ แต่ละตัวนั้นผู้ศึกษาได้ใช้วิธีสร้างคำถามเป็นข้อความจำนวน 2 ข้อ โดยกำหนดระดับการได้รับการปลุกฝังเป็น 2 ระดับ คือเห็นด้วยกับไม่เห็นด้วย คำถามข้อที่ได้รับการระบุจากผู้ตอบแบบสอบถามว่าเห็นด้วย หมายถึงค่านิยมดังกล่าวได้รับการปลุกฝัง ส่วนคำถามข้อที่ถูกระบุว่าไม่เห็นด้วย หมายถึงค่านิยม ดังกล่าวไม่ได้รับการปลุกฝัง

การวัดระดับการได้รับการปลุกฝังค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติ แต่ละตัวได้กำหนดการวัดออกเป็น 2 ระดับ คือ

ผู้ได้รับการปลุกฝังในระดับสูง หมายถึง ผู้ที่ตอบเห็นด้วยในคำถามทั้ง 2 ข้อในคำถามที่วัดแต่ละตัวแปรอิสระ

ผู้ได้รับการปลุกฝังในระดับต่ำ หมายถึง ผู้ที่ตอบเห็นด้วยจำนวน 1 ใน 2 ข้อ หรือตอบไม่เห็นด้วยทั้ง 2 ข้อ ในคำถามที่วัดแต่ละตัวแปรอิสระ

4.2.1 การได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักเพื่อนพ้อง

ใช้คำถามในแบบสอบถามข้อที่ 1 ท่านพอใจที่จะปฏิบัติตามคำสั่งของรุ่นพี่แม้เป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม และข้อที่ 2 ท่านมีความเต็มใจที่จะให้คำแนะนำแก่รุ่นน้อง เพราะถือว่าเป็นหน้าที่ในการวัดการได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักเพื่อนพ้อง

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามตอบเห็นด้วยในคำถามข้อที่ 1 ร้อยละ 42.5 ($n = 85$) ในขณะที่ตอบไม่เห็นด้วย ร้อยละ 57.5 ($n = 115$) และตอบเห็นด้วยในคำถามข้อที่ 2 ร้อยละ 97.5 ($n = 195$) ในขณะที่ตอบไม่เห็นด้วย ร้อยละ 2.5 ($n = 5$) ดังปรากฏตามตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 : ความคิดเห็นต่อการได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักเพื่อนพ้อง

ข้อที่	การได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักเพื่อนพ้อง	ระดับความคิดเห็น			
		เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	ท่านพอใจที่จะปฏิบัติตามคำสั่งสอนของรุ่นพี่ แม้เป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม	85	42.5	115	57.5
2	ท่านมีความเต็มใจที่จะให้คำแนะนำแก่รุ่นน้อง เพราะถือว่าเป็นหน้าที่	195	97.5	5	2.5

จากตารางที่ 4.11 จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักเพื่อนพ้อง โดยได้รับการปลูกฝังในระดับสูง (ตอบเห็นด้วยทั้ง 2 ข้อ) ร้อยละ 40 ($n = 80$) ได้รับการปลูกฝังในระดับต่ำ (ตอบเห็นด้วย 1 ใน 2 ข้อ หรือตอบไม่เห็นด้วยทั้ง 2 ข้อ) ร้อยละ 60 ($n = 120$) ดังปรากฏตามตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 : ระดับการได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักเพื่อนพ้อง

ระดับการได้รับการปลูกฝัง	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับการปลูกฝังในระดับสูง	80	40
ได้รับการปลูกฝังในระดับต่ำ	120	60
รวม	200	100

4.2.2 การได้รับการปลุกฝังค่านิยมรักความเป็นอิสระ

ใช้คำถามในแบบสอบถามข้อที่ 3 ในวัยของท่าน ท่านพอใจที่จะตัดสินใจในเรื่องต่างๆด้วยตัวท่านเองมากกว่าปรึกษาหรือขอคำแนะนำจากพ่อแม่หรือผู้ใหญ่ และข้อที่ 4 ท่านพอใจทำงานด้วยความรับผิดชอบของตนเองมากกว่ารับคำสั่งจากผู้อื่น ในการวัดการได้รับการปลุกฝังค่านิยมรักความเป็นอิสระ

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามตอบเห็นด้วยในคำถามข้อที่ 3 ร้อยละ 63 (n = 126) ในขณะที่ตอบไม่เห็นด้วย ร้อยละ 37 (n = 74) และตอบเห็นด้วยในคำถามข้อที่ 4 ร้อยละ 85 (n = 170) ในขณะที่ตอบไม่เห็นด้วย ร้อยละ 15 (n = 30) ดังปรากฏตามตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.13 : ความคิดเห็นต่อการได้รับการปลุกฝังค่านิยมการรักความเป็นอิสระ

ข้อที่	การได้รับการปลุกฝังค่านิยมรักความเป็นอิสระ	ระดับความคิดเห็น			
		เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3	ในวัยของท่าน ท่านพอใจที่จะตัดสินใจในเรื่องต่างๆด้วยตัวของท่านเองมากกว่าปรึกษา หรือขอคำแนะนำจากพ่อแม่หรือผู้ใหญ่	126	63.0	74	37.0
4	ท่านพอใจทำงานด้วยความรับผิดชอบของตนเองมากกว่าคำสั่งจากผู้อื่น	170	85.0	30	15.0

จากตารางที่ 4.13 จะเห็นได้ชัดว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับการปลุกฝังค่านิยมรักความเป็นอิสระ โดยได้รับการปลุกฝังในระดับสูง (ตอบเห็นด้วยทั้ง 2 ข้อ) ร้อยละ 48 (n = 96) ได้รับการปลุกฝังในระดับต่ำ (ตอบเห็นด้วย 1 ใน 2 ข้อ หรือตอบไม่เห็นด้วยทั้ง 2 ข้อ) ร้อยละ 52 (n = 104) ดังปรากฏตามตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 : ระดับการได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักความเป็นอิสระ

ระดับการได้รับการปลูกฝัง	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับการปลูกฝังในระดับสูง	96	48
ได้รับการปลูกฝังในระดับต่ำ	104	52
รวม	200	100

4.2.3 การได้รับการปลูกฝังค่านิยมการแสดงออกอย่างเปิดเผย

ใช้คำถามในแบบสอบถามข้อที่ 5 เมื่อเกิดปัญหา ท่านพอใจที่จะแก้ปัญหาอย่างตรงไปตรงมา และเด็ดขาด และข้อที่ 6 ท่านมักแสดงความเห็นต่อผู้อื่นตามความรู้สึกที่แท้จริงของท่าน ในการวัดการได้รับการปลูกฝังค่านิยมการแสดงออกอย่างเปิดเผย

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามตอบเห็นด้วยในคำถามข้อที่ 5 ร้อยละ 90 (n = 180) ในขณะที่ตอบไม่เห็นด้วย ร้อยละ 10 (n = 20) และตอบเห็นด้วยในคำถามข้อที่ 6 ร้อยละ 92.5 (n = 185) ในขณะที่ตอบไม่เห็นด้วย ร้อยละ 7.5 (n = 15) ดังปรากฏตามตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 : ความคิดเห็นต่อการได้รับการปลูกฝังค่านิยมการแสดงออกอย่างเปิดเผย

ข้อที่	การได้รับการปลูกฝังค่านิยมการแสดงออกอย่างเปิดเผย	ระดับความคิดเห็น			
		เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5	เมื่อเกิดปัญหา ท่านพอใจที่จะแก้ปัญหาอย่างตรงไปตรงมา และเด็ดขาด	180	90.0	20	10.0
6	ท่านมักแสดงความเห็นต่อผู้อื่นตามความรู้สึกที่แท้จริงของท่าน	185	92.5	15	7.5

จากตารางที่ 4.15 จะเห็นได้ชัดว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมการแสดงออกอย่างเปิดเผย โดยได้รับการปลูกฝังในระดับสูง (ตอบเห็นด้วยทั้ง 2 ข้อ) ร้อยละ 82.5 (n = 165) ได้รับการปลูกฝังในระดับต่ำ (ตอบเห็นด้วย 1 ใน 2 ข้อ หรือตอบไม่เห็นด้วยทั้ง 2 ข้อ) ร้อยละ 17.5 (n = 35) ดังปรากฏตามตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 : ระดับการได้รับการปลุกฝังค่านิยมการแสดงออกอย่างเปิดเผย

ระดับการได้รับการปลุกฝัง	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับการปลุกฝังในระดับสูง	165	82.5
ได้รับการปลุกฝังในระดับต่ำ	35	17.5
รวม	200	100

4.2.4 การได้รับการปลุกฝังค่านิยมความรุนแรงในการแก้ปัญหา

ใช้คำถามในแบบสอบถามข้อที่ 7 กับสุภาษิตที่ว่า “ตาต่อตา ฟันต่อฟัน” คือ การที่บุคคลอื่นทำร้ายนักเรียนในสถาบัน หรือถูกเหยียดหยามสัญลักษณ์หรือสถาบัน จะต้องได้รับการตอบแทนเช่นเดียวกัน และข้อที่ 8 กลุ่มคนที่ถูกสถาบันของท่านควรจะต้องได้รับการตอบโต้อย่างรุนแรง ในการวัดการได้รับการปลุกฝังค่านิยมความรุนแรงในการแก้ปัญหา

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามตอบเห็นด้วยในคำถามข้อที่ 7 ร้อยละ 90 ($n = 180$) ในขณะที่ตอบไม่เห็นด้วย ร้อยละ 10 ($n = 20$) และตอบเห็นด้วยในคำถามข้อที่ 8 ร้อยละ 85 ($n = 170$) ในขณะที่ตอบไม่เห็นด้วย ร้อยละ 15 ($n = 30$) ดังปรากฏตามตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 : ความคิดเห็นต่อการได้รับการปลุกฝังค่านิยมความรุนแรงในการแก้ปัญหา

ข้อที่	การได้รับการปลุกฝังค่านิยมความรุนแรงในการแก้ปัญหา	ระดับความคิดเห็น			
		เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
7	กับสุภาษิตที่ว่า “ตาต่อตา ฟันต่อฟัน” คือ การที่บุคคลอื่นทำร้ายนักเรียนในสถาบัน หรือถูกเหยียดหยามสัญลักษณ์ หรือสถาบัน จะต้องได้รับการตอบแทนเช่นเดียวกัน	180	90.0	20	10.0
8	กลุ่มคนที่ถูกสถาบันของท่านควรจะต้องได้รับการตอบโต้อย่างรุนแรง	170	85.0	30	15.0

จากตารางที่ 4.17 จะเห็นได้ชัดว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา โดยได้รับการปลูกฝังในระดับสูง (ตอบเห็นด้วยทั้ง 2 ข้อ) ร้อยละ 85 (n = 170) ได้รับการปลูกฝังในระดับต่ำ (ตอบเห็นด้วย 1 ใน 2 ข้อ หรือตอบไม่เห็นด้วยทั้ง 2 ข้อ) ร้อยละ 15 (n = 30) ดังปรากฏตามตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 : ระดับการได้รับการปลูกฝังค่านิยมใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา

ระดับการได้รับการปลูกฝัง	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับการปลูกฝังในระดับสูง	170	85
ได้รับการปลูกฝังในระดับต่ำ	30	15
รวม	200	100

4.2.5 การได้รับการปลูกฝังค่านิยมไม่ให้ความสำคัญกับการเรียน

ใช้คำถามในแบบสอบถามข้อที่ 9 การเรียนไม่ใช่ความสำคัญที่แท้จริงของลูกผู้ชาย และข้อที่ 10 ท่านให้ความสำคัญในการร่วมกิจกรรมกับกลุ่มเพื่อนมากกว่าการเข้าเรียน ในการวัดการได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักเพื่อนพ้อง

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามตอบเห็นด้วยในคำถามข้อที่ 9 ร้อยละ 28 (n = 56) ในขณะที่ตอบไม่เห็นด้วย ร้อยละ 72 (n = 144) และตอบเห็นด้วยในคำถามข้อที่ 10 ร้อยละ 32.5 (n = 65) ในขณะที่ตอบไม่เห็นด้วย ร้อยละ 67.5 (n = 135) ดังปรากฏตามตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 : ความคิดเห็นต่อการได้รับการปลูกฝังค่านิยมไม่ให้ความสำคัญกับการเรียน

ข้อที่	การได้รับการปลูกฝังค่านิยมไม่ให้ความสำคัญกับการเรียน	ระดับความคิดเห็น			
		เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
9	การเรียนไม่ใช่ความสำคัญที่แท้จริงของลูกผู้ชาย	56	28.0	144	72.0
10	ท่านให้ความสำคัญในการร่วมกิจกรรมกับกลุ่มเพื่อนมากกว่าการเข้าเรียน	65	32.5	135	67.5

จากตารางที่ 4.19 จะเห็นได้ชัดว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมไม่ให้ความสำคัญกับการเรียน โดยได้รับการปลูกฝังในระดับสูง (ตอบเห็นด้วยทั้ง 2 ข้อ) ร้อยละ 13 (n = 26) ได้รับการปลูกฝังในระดับต่ำ (ตอบเห็นด้วย 1 ใน 2 ข้อ หรือตอบไม่เห็นด้วยทั้ง 2 ข้อ) ร้อยละ 87 (n = 174) ดังปรากฏตามตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 : ระดับการได้รับการปลูกฝังค่านิยมไม่ให้ความสำคัญกับการเรียน

ระดับการได้รับการปลูกฝัง	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับการปลูกฝังในระดับสูง	26	13
ได้รับการปลูกฝังในระดับต่ำ	174	87
รวม	200	100

4.2.6 การได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักสถาบัน

ใช้คำถามในแบบสอบถามข้อที่ 11 รุ่นพี่ๆ มักจะกล่าวถึงความมีศักดิ์ศรีของการเป็นสมาชิกของสถาบัน เช่น “ลูกพระวิษณุกรรม ฆ่าได้แต่หยามไม่ได้” อยู่เป็นประจำ และข้อที่ 12 ท่านรู้สึกโกรธแค้น เมื่อผู้อื่นกล่าวถึงสถาบันของท่านในทางที่เสื่อมเสีย ในการวัดการได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักสถาบัน

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามตอบเห็นด้วยในคำถามข้อที่ 11 ร้อยละ 77.5 (n = 155) ในขณะที่ตอบไม่เห็นด้วย ร้อยละ 22.5 (n = 45) และตอบเห็นด้วยในคำถามข้อที่ 12 ร้อยละ 97.5 (n = 195) ในขณะที่ตอบไม่เห็นด้วย ร้อยละ 2.5 (n = 5) ดังปรากฏตามตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 : ความคิดเห็นต่อการได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักสถาบัน

ข้อที่	การได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักสถาบัน	ระดับความคิดเห็น			
		เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
11	รุ่นพี่ๆ มักจะกล่าวถึงความมีศักดิ์ศรีของการเป็นสมาชิกของสถาบัน เช่น “ถูกพระวิษณุกรรม ฆ่าได้แต่หยามไม่ได้” อยู่เป็นประจำ	155	77.5	45	22.5
12	ท่านรู้สึกโกรธแค้น เมื่อผู้อื่นกล่าวถึงสถาบันของท่านในทางเสื่อมเสีย	195	97.5	5	2.5

จากตารางที่ 4.21 จะเห็นได้ชัดว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักสถาบัน โดยได้รับการปลูกฝังในระดับสูง (ตอบเห็นด้วยทั้ง 2 ข้อ) ร้อยละ 75 (n = 150) ได้รับการปลูกฝังในระดับต่ำ (ตอบเห็นด้วย 1 ใน 2 ข้อ หรือตอบไม่เห็นด้วยทั้ง 2 ข้อ) ร้อยละ 25 (n = 50) ดังปรากฏตามตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 : ระดับการได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักสถาบัน

ระดับการได้รับการปลูกฝัง	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับการปลูกฝังในระดับสูง	150	75
ได้รับการปลูกฝังในระดับต่ำ	50	25
รวม	200	100

4.2.7 การได้รับการปลูกฝังความเชื่อในความศักดิ์สิทธิ์ของสัญลักษณ์ที่เป็นตราหรือเครื่องหมายของสถาบัน

ใช้คำถามในแบบสอบถามข้อที่ 13 ท่านรู้สึกภูมิใจในตราสัญลักษณ์ประจำสถาบัน และข้อที่ 14 ท่านเห็นด้วยกับข้อความ “พระวิษณุกรรม คือ สิ่งบูชาสูงสุด ใครจะมาลบหลู่ไม่ได้” ในการวัดการได้รับการปลูกฝังความเชื่อในความศักดิ์สิทธิ์ของสัญลักษณ์ที่เป็นตราหรือเครื่องหมายของสถาบัน

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดตอบเห็นด้วยในคำถามข้อที่ 13 และข้อ 14 โดยไม่มีผู้ใดตอบไม่เห็นด้วยในคำถามทั้ง 2 ข้อ ดังปรากฏตามตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 : ความคิดเห็นต่อการได้รับการปลูกฝังความเชื่อในความศักดิ์สิทธิ์ของสัญลักษณ์ที่เป็นตรา หรือเครื่องหมายของสถาบัน

ข้อที่	การได้รับการปลูกฝังความเชื่อในความศักดิ์สิทธิ์ของสัญลักษณ์ที่เป็นตราหรือเครื่องหมายของสถาบัน	ระดับความคิดเห็น			
		เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
13	ท่านรู้สึกภูมิใจในตราสัญลักษณ์ประจำสถาบัน	200	100.0	0	0.0
14	ท่านเห็นด้วยกับข้อความ “พระวิษณุกรรม คือ สิ่งบูชาสูงสุด ใครจะมาลบหลู่ไม่ได้”	200	100.0	0	0.0

จากตารางที่ 4.23 จะเห็นได้ชัดว่าผู้ตอบแบบสอบถามได้รับการปลูกฝังความเชื่อในความศักดิ์สิทธิ์ของสัญลักษณ์ที่เป็นตรา หรือเครื่องหมายของสถาบันทุกคน เป็นการได้รับการปลูกฝังในระดับสูง (ตอบเห็นด้วยทั้ง 2 ข้อ) ร้อยละ 100 (n = 200) ไม่มีผู้ใดได้รับการปลูกฝังในระดับต่ำ (ตอบเห็นด้วย 1 ใน 2 ข้อ หรือตอบไม่เห็นด้วยทั้ง 2 ข้อ) ดังปรากฏตามตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 : ระดับการได้รับการปลูกฝังความเชื่อในความศักดิ์สิทธิ์ของสัญลักษณ์ที่เป็นตรา หรือ เครื่องหมายของสถาบัน

ระดับการได้รับการปลูกฝัง	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับการปลูกฝังในระดับสูง	200	100
ได้รับการปลูกฝังในระดับต่ำ	-	-
รวม	200	100

4.2.8 การได้รับการปลูกฝังทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดา

ใช้คำถามในแบบสอบถามข้อที่ 15 การแก้ไขปัญหาด้วยการทะเลาะวิวาทเป็นธรรมชาติของลูกผู้ชาย และข้อที่ 16 การทะเลาะวิวาทกับฝ่ายตรงข้ามไม่ใช่ความผิดรุนแรง ในการวัดการได้รับการปลูกฝังทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดา

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามตอบเห็นด้วยในคำถามข้อที่ 15 ร้อยละ 77 (n = 154) ในขณะที่ตอบไม่เห็นด้วย ร้อยละ 23 (n = 46) และตอบเห็นด้วยในคำถามข้อที่ 16 ร้อยละ 63.0 (n = 126) ในขณะที่ตอบไม่เห็นด้วย ร้อยละ 37.0 (n = 74) ดังปรากฏตามตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 : ความคิดเห็นต่อการได้รับการปลูกฝังทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดา

ข้อที่	การได้รับการปลูกฝังทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาท	ระดับความคิดเห็น			
		เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
15	การแก้ไขปัญหาด้วยการทะเลาะวิวาทเป็นธรรมชาติของลูกผู้ชาย	154	77.0	46	23.0
16	การทะเลาะวิวาทกับฝ่ายตรงข้ามไม่ใช่ความผิดรุนแรง	126	63.0	74	37.0

จากตารางที่ 4.25 จะเห็นได้ชัดว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับการปลูกฝังทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดา โดยได้รับการปลูกฝังในระดับสูง (ตอบเห็นด้วยทั้ง 2 ข้อ) ร้อยละ 55 ($n = 110$) ได้รับการปลูกฝังในระดับต่ำ (ตอบเห็นด้วย 1 ใน 2 ข้อ หรือตอบไม่เห็นด้วยทั้ง 2 ข้อ) ร้อยละ 45 ($n = 90$) ดังปรากฏตามตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 : ระดับการได้รับการปลูกฝังทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดา

ระดับการได้รับการปลูกฝัง	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับการปลูกฝังในระดับสูง	110	55
ได้รับการปลูกฝังในระดับต่ำ	90	45
รวม	200	100

4.3 การพิสูจน์สมมติฐานโดยการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยม ความเชื่อและทัศนคติที่มีผลต่อการทะเลาะวิวาทกับการทะเลาะวิวาท

ในการพิสูจน์สมมติฐานทั้ง 8 ข้อ โดยการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติที่มีผลต่อการทะเลาะวิวาทซึ่งเป็นตัวแปรต้นกับการทะเลาะวิวาทซึ่งเป็นตัวแปรตามว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ หากมีแล้วระดับความสัมพันธ์มากน้อยเพียงใด

สถิติที่ใช้ทดสอบความสัมพันธ์นั้น ผู้ศึกษาใช้สถิติโดยการทดสอบค่าไคสแควร์ (Chi-square) , และ แกรมมา (Gamma) เหตุที่นำสถิติ Gamma มาประกอบการวิเคราะห์ด้วย เพราะเหตุว่าสถิติ Chi-square ไม่อาจวัดระดับความเข้มของความสัมพันธ์ได้ โดยวัดได้เพียงว่าตัวแปรทั้ง 2 ตัว มีความสัมพันธ์กันหรือไม่เท่านั้น ขณะที่สถิติ Gamma นอกจากจะวัดได้ว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันหรือไม่แล้ว ยังวัดระดับหรือความเข้มข้นและทิศทางของความสัมพันธ์ได้ด้วย

สมมติฐานข้อที่ 1 ซึ่งตั้งไว้ว่า “นักเรียนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอุเทนถวายที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักเพื่อนพ้องสูงมักจะทะเลาะวิวาทสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักเพื่อนพ้องต่ำ” นั้น ผลการทดสอบปรากฏดังแสดงในตารางและคำบรรยายท้ายตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 : ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักเพื่อนพ้องกับการทะเลาะวิวาท

ระดับการได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักเพื่อนพ้อง	ระดับการทะเลาะวิวาท		รวม
	สูง	ต่ำ	
ได้รับการปลูกฝังในระดับสูง	50 (62.5 %)	30 (37.5 %)	80 (100 %)
ได้รับการปลูกฝังในระดับต่ำ	31 (25.8 %)	89 (74.2 %)	120 (100 %)
รวม	81 (40.5 %)	119 (59.5 %)	200 (100 %)

$$\chi^2 = 25.957 \quad \text{Sig} = 0.00 \quad \text{Gamma} = 0.648$$

จากข้อมูลในตารางที่ 4.27 เห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักเพื่อนพ้องในระดับสูงจะทะเลาะวิวาทในระดับสูง สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักเพื่อนพ้องในระดับต่ำ ในทางกลับกันผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักเพื่อนพ้องในระดับต่ำจะทะเลาะวิวาทในระดับต่ำ สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักเพื่อนพ้องในระดับสูง โดยสังเกตได้จากค่าร้อยละในตารางซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจน และความแตกต่างหรือความสัมพันธ์นี้ทางสถิติ สามารถยอมรับได้เนื่องจากมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 ซึ่งต่ำกว่าระดับ 0.05 ที่ผู้ทำการศึกษากำหนดเอาไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานข้อนี้

สำหรับความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้ง 2 จากผลการศึกษาปรากฏว่ามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน สังเกตได้จากค่าความสัมพันธ์ Gamma ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.648 สามารถอธิบายได้ว่า ถ้าได้รับการปลูกฝังค่านิยมด้านนี้สูงหรือมากก็จะส่งผลให้มีการทะเลาะวิวาทมากขึ้นตามไปด้วย ในทางตรงกันข้าม หากได้รับการปลูกฝังค่านิยมด้านนี้ต่ำหรือน้อยก็จะส่งผลให้มีการทะเลาะวิวาทน้อยลงไปด้วย โดยตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์กันสูง ซึ่งหมายถึง มีอิทธิพล ต่อกันสูงนั่นเอง

จะเห็นได้ว่า ผลการพิสูจน์สมมติฐานในข้อนี้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เตือนใจ ชาลี (2539) ได้ทำการศึกษามาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาค่าเกรดต่ำของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สาเหตุของการก่อเหตุเกรดต่ำของนักเรียนอาชีวศึกษาสาเหตุอันดับ 1 ที่มาจากภายในสถานศึกษาคือ ความรักเพื่อนรักสถาบัน ส่วนวิสิทธิ์ คลังสิน (2539) ได้ศึกษาสาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สาเหตุการทะเลาะวิวาทอันดับที่ 3 คือ ต้องการแก้แค้นแทนเพื่อนของตนที่ถูกทำร้ายมาก่อน และกองสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน (สยามรัฐ สัปดาห์วิจารณ์ ฉบับที่ 9 1-7 สิงหาคม 2536) ชี้ว่าสาเหตุส่วนใหญ่มาจากการรักศักดิ์ศรี รักพวกพ้อง เพราะมีการปลุกฝังเรื่องความรักสถาบันมากเกินไป

สมมติฐานข้อที่ 2 ซึ่งตั้งไว้ว่า “นักเรียนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอู่เทนมวยาที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักความเป็นอิสระสูงมักจะทะเลาะวิวาทสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักความเป็นอิสระต่ำ” นั้น ผลการทดสอบปรากฏดังแสดงในตารางและคำบรรยายท้ายตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 : ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักความเป็นอิสระกับการทะเลาะวิวาท

ระดับการได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักความเป็นอิสระ	ระดับการทะเลาะวิวาท		รวม
	สูง	ต่ำ	
ได้รับการปลูกฝังในระดับสูง	36 (37.5 %)	60 (62.5 %)	96 (100 %)
ได้รับการปลูกฝังในระดับต่ำ	45 (43.3 %)	59 (56.7 %)	104 (100 %)
รวม	81 (40.5 %)	119 (59.5 %)	200 (100 %)

$$\chi^2 = 0.594 \quad \text{Sig} = 0.44 \quad \text{Gamma} = -0.111$$

จากข้อมูลในตารางที่ 4.28 เห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักความเป็นอิสระในระดับสูงจะทะเลาะวิวาทในระดับสูง ต่ำกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักความเป็นอิสระในระดับต่ำ สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักความเป็นอิสระในระดับต่ำจะทะเลาะวิวาทในระดับต่ำ ต่ำกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักความเป็นอิสระในระดับสูง โดยสังเกตได้จากค่าร้อยละในตารางซึ่งมีความแตกต่างกัน แต่ความแตกต่างหรือความสัมพันธ์นี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.44 ซึ่งสูงกว่า 0.05 ที่ผู้ศึกษากำหนดเอาไว้ จึงไม่ยอมรับสมมติฐานข้อนี้

สำหรับความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้ง 2 จากผลการศึกษาปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กันบ้างในทิศทางตรงกันข้ามหรือในทางลบ โดยสังเกตได้จากค่าความสัมพันธ์ Gamma ซึ่งมีค่าเท่ากับ -0.11 สามารถอธิบายได้ว่า ถ้าได้รับการปลูกฝังค่านิยมด้านนี้สูงหรือมากจะส่งผลให้มีการทะเลาะวิวาทต่ำ ในทางตรงกันข้าม หากได้รับการปลูกฝังค่านิยมด้านนี้ต่ำหรือน้อยก็จะส่งผลให้มีการทะเลาะวิวาทมากขึ้น

สำหรับสาเหตุที่เป็นความสัมพันธ์เชิงลบซึ่งหมายถึง ถ้าหากได้รับการปลูกฝังค่านิยมด้านนี้สูงหรือมากแล้วจะทะเลาะวิวาทต่ำหรือน้อยนั้น น่าจะมีผลมาจากค่านิยมดังกล่าวเป็นค่านิยมพื้นฐานทั่วไปของวัยรุ่นอยู่แล้วอาจไม่เกี่ยวข้องกับสาเหตุที่ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท อีกทั้งการให้ความสำคัญกับการปรึกษาพ่อแม่หรือผู้ปกครองเพราะถือว่ายังต้องพึ่งพาอาศัยและอยู่ในความปกครองของท่านเหล่านั้นจึงไม่อาจที่จะคิดนอกกลุ่มนอกทางจนเกินเลยมากนักโดยเฉพาะเรื่องที่สำคัญๆ เกี่ยวกับการเรียน ซึ่งจากผลของการศึกษาในการสัมภาษณ์เชิงลึกก็ได้ผลการศึกษาไปในทางเดียวกัน

สมมติฐานข้อที่ 3 ซึ่งตั้งไว้ว่า “นักเรียนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอู่ทองที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมการแสดงออกอย่างเปิดเผยสูงมักจะทะเลาะวิวาทสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมการแสดงออกอย่างเปิดเผยต่ำ” นั้น ผลการทดสอบปรากฏดังแสดงในตารางและคำบรรยายท้ายตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 : ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการปลูกฝังค่านิยมแสดงออกอย่างเปิดเผยกับการทะเลาะวิวาท

ระดับการได้รับการปลูกฝังค่านิยมแสดงออก อย่างเปิดเผย	ระดับการทะเลาะวิวาท		รวม
	สูง	ต่ำ	
ได้รับการปลูกฝังในระดับสูง	71 (43.0 %)	94 (57.0 %)	165 (100 %)
ได้รับการปลูกฝังในระดับต่ำ	10 (28.6 %)	25 (71.4 %)	35 (100 %)
รวม	81 (40.5 %)	119 (59.5 %)	200 (100 %)

$$\chi^2 = 2.505 \quad \text{Sig} = 0.113 \quad \text{Gamma} = 0.308$$

จากข้อมูลในตารางที่ 4.29 เห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมการแสดงออกอย่างเปิดเผยในระดับสูงทะเลาะวิวาทในระดับสูง สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมการแสดงออกอย่างเปิดเผยในระดับต่ำ ในทางกลับกันผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมการแสดงออกอย่างเปิดเผยในระดับต่ำทะเลาะวิวาทในระดับต่ำ สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมการแสดงออกอย่างเปิดเผยในระดับสูงโดยสังเกตได้จากค่าร้อยละในตารางซึ่งมีความแตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม เนื่องจากความแตกต่างหรือความสัมพันธ์นี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.113 ซึ่งสูงกว่าระดับ 0.05 ที่ผู้ทำการศึกษากำหนดเอาไว้ จึงไม่ยอมรับสมมติฐานข้อนี้

สำหรับความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้ง 2 จากผลการศึกษาปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กันแต่นำหน้าความสัมพันธ์ไม่สูงหรือมีอิทธิพลต่อกันบ้าง โดยสังเกตได้จากค่าความสัมพันธ์ Gamma ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.308 สามารถอธิบายได้ว่า ถ้าได้รับการปลูกฝังค่านิยมด้านนี้สูงหรือมากก็

จะส่งผลให้มีการทะเลาะวิวาทมากขึ้นตามไปด้วย ในทางตรงกันข้าม หากได้รับการปลุกฝังค่านิยม
ด้านนี้ต่ำหรือน้อยก็จะส่งผลให้มีการทะเลาะวิวาทน้อยลงไปด้วย

สำหรับสาเหตุที่เป็นความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ยอมรับได้
หรือมีความเชื่อมั่นได้ไม่ถึง 95 เปอร์เซ็นต์ ถึงแม้จะมีความสัมพันธ์กันบ้างนั้น อาจมีผลมาจากการ
ที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ที่เคยร่วมในเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทมีพฤติกรรมไปในแนวทางเดียว
กันกับกลุ่มของตน การแสดงออกต่างๆ กลุ่มมีอิทธิพลอย่างมากในการตัดสินใจ การกระทำใดๆ มัก
จะนึกถึงผลดีผลเสียที่จะมากกระทบกับกลุ่มของตนเอง ซึ่งจากผลการศึกษาในการสัมภาษณ์ในเชิง
ลึกก็มีผลการศึกษาที่สอดคล้องไปในทางเดียวกัน

สมมติฐานข้อที่ 4 ซึ่งตั้งไว้ว่า “นักเรียนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอุเทนถวายที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมความรุนแรงในการแก้ปัญหาสูงมักจะทะเลาะวิวาทสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมความรุนแรงในการแก้ปัญหาค่ำ” นั้น ผลการทดสอบปรากฏดังแสดงในตารางและคำบรรยายท้ายตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30 : ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการปลูกฝังค่านิยมความรุนแรงในการแก้ปัญหากับการทะเลาะวิวาท

ระดับการได้รับการปลูกฝังค่านิยมความรุนแรงในการแก้ปัญหา	ระดับการทะเลาะวิวาท		รวม
	สูง	ต่ำ	
ได้รับการปลูกฝังในระดับสูง	81 (47.6 %)	89 (52.4 %)	170 (100 %)
ได้รับการปลูกฝังในระดับต่ำ	-	30 (100 %)	30 (100 %)
รวม	81 (40.5 %)	119 (59.5 %)	200 (100 %)

$$\chi^2 = 24.024 \quad \text{Sig} = 0.00 \quad \text{Gamma} = 1.00$$

จากข้อมูลในตารางที่ 4.30 เห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมความรุนแรงในการแก้ปัญหาในระดับสูงจะทะเลาะวิวาทในระดับสูง สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมความรุนแรงในการแก้ปัญหาในระดับต่ำ ในทางกลับกันผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหในระดับต่ำจะทะเลาะวิวาทในระดับต่ำ สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาในระดับสูง โดยสังเกตได้จากค่าร้อยละในตารางซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจน และความแตกต่างหรือความสัมพันธ์นี้ทางสถิติ สามารถยอมรับได้เนื่องจากมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 ซึ่งต่ำกว่าระดับ 0.05 ที่ผู้ทำการศึกษากำหนดเอาไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานข้อนี้

สำหรับความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้ง 2 จากผลการศึกษารายงานว่ามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน สังเกตได้จากค่าความสัมพันธ์ Gamma ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1 สามารถอธิบายได้ว่าถ้าได้รับการปลูกฝังค่านิยมด้านนี้สูงหรือมากก็จะส่งผลให้มีการทะเลาะวิวาทมากขึ้นตามไปด้วย

ในทางตรงกันข้าม หากได้รับการปลูกฝังค่านิยมด้านนี้ต่ำหรือน้อยก็จะส่งผลให้มีการทะเลาะวิวาทน้อยลงไปด้วย โดยตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์กันสูงมาก ซึ่งหมายถึง มีอิทธิพล ต่อกันสูงมากนั่นเอง

จะเห็นได้ว่า ผลการพิสูจน์สมมติฐานในข้อนี้ สอดคล้องต้องกันกับผลการศึกษาของสมนึก ชัชวาล (2529) ได้ศึกษาถึงความผูกพันที่มีผลต่อสังคมกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเยาวชน พบว่า เด็กนักเรียนที่กระทำผิดนั้นมีแนวโน้มที่จะกระทำผิดชนิดที่ร้ายแรงยิ่งขึ้น และกิติกร มีทรัพย์ (มติชนสุดสัปดาห์ ฉบับที่ 675 30 กรกฎาคม 2536) ให้ความเห็นว่า สาเหตุการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวะสาเหตุหนึ่งมาจากการเอาอย่างการใช้ความรุนแรงทางสังคมซึ่งมีอยู่หลายรูปแบบในปัจจุบัน

สมมติฐานข้อที่ 5 ซึ่งตั้งไว้ว่า “นักเรียนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอู่ทองที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมไม่ให้ความสำคัญกับการเรียนสูงมักจะทะเลาะวิวาทสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมไม่ให้ความสำคัญกับการเรียนต่ำ” นั้น ผลการทดสอบปรากฏดังแสดงในตารางและคำบรรยายท้ายตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31 : ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการปลูกฝังค่านิยมไม่ให้ความสำคัญกับการเรียนกับการทะเลาะวิวาท

ระดับการได้รับการปลูกฝังค่านิยมไม่ให้ความสำคัญกับการเรียน	ระดับการทะเลาะวิวาท		รวม
	สูง	ต่ำ	
ได้รับการปลูกฝังในระดับสูง	21 (80.8 %)	5 (19.2 %)	26 (100 %)
ได้รับการปลูกฝังในระดับต่ำ	60 (34.5 %)	114 (65.5 %)	174 (100 %)
รวม	81 (40.5 %)	119 (59.5 %)	200 (100 %)

$$\chi^2 = 20.111 \quad \text{Sig} = 0.00 \quad \text{Gamma} = 0.777$$

จากข้อมูลในตารางที่ 4.31 เห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมไม่ให้ความสำคัญกับการเรียนในระดับสูงจะทะเลาะวิวาทในระดับสูง สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมไม่ให้ความสำคัญกับการเรียนในระดับต่ำ ในทางกลับกันผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมไม่ให้ความสำคัญกับการเรียนในระดับต่ำจะทะเลาะวิวาทในระดับต่ำ สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมไม่ให้ความสำคัญกับการเรียนในระดับสูง โดยสังเกตได้จากค่าร้อยละในตารางซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจน และความแตกต่างหรือความสัมพันธ์นี้ทางสถิติ สามารถยอมรับได้เนื่องจากมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 ซึ่งต่ำกว่าระดับ 0.05 ที่ผู้ทำการศึกษากำหนดเอาไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานข้อนี้

สำหรับความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้ง 2 จากผลการศึกษาปรากฏว่ามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน สังเกตได้จากค่าความสัมพันธ์ Gamma ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.777 สามารถอธิบายได้ว่า ถ้าได้รับการปลูกฝังค่านิยมด้านนี้สูงหรือมากก็จะส่งผลให้มีการทะเลาะวิวาทมากขึ้นตามไป

ด้วย ในทางตรงกันข้าม หากได้รับการปลูกฝังค่านิยมด้านนี้ต่ำหรือน้อยก็จะส่งผลให้มีการทะเลาะวิวาทน้อยลงไปด้วย โดยตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์กันสูง ซึ่งหมายถึง มีอิทธิพล ต่อกันสูงนั่นเอง

จะเห็นได้ว่า ผลการพิสูจน์สมมติฐานในข้อนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของวินัย เกตุพันธุ์ (2539) ได้ศึกษาถึงสาเหตุการยกพวกทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกันของนักเรียนอาชีวศึกษาชาย ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาชายที่มีผลการศึกษต่ำ มีแนวโน้มเข้าร่วมยกพวกทำร้ายร่างกายนักเรียนโรงเรียนอื่น มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดี และนักเรียนอาชีวศึกษาชายที่ชมชอบทางอบายมุข มีแนวโน้มเข้าร่วมยกพวกทำร้ายร่างกายนักเรียนโรงเรียนอื่น มากกว่านักเรียนที่ไม่ฝึกฝ้อบายมุข ส่วนเสน่ห์ เสดียรพงศ์ (2540) ได้ทำการศึกษาการก่อเหตุทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า เพื่อนมีผลค่อนข้างมากกับการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยเฉพาะในกลุ่มเพื่อนที่มีฐานะใกล้เคียงกัน มีประวัติหนีเรียน ผลการเรียนต่ำ

สมมติฐานข้อที่ 6 ซึ่งตั้งไว้ว่า “นักเรียนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอู่ทองที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักสถาบันสูงมักจะทะเลาะวิวาทสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักสถาบันต่ำ” นั้น ผลการทดสอบปรากฏดังแสดงในตารางและคำบรรยายท้ายตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.32 : ความสัมพันธ์ระหว่างการทะเลาะวิวาทกับการได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักสถาบันกับการทะเลาะวิวาท

ระดับการได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักสถาบัน	ระดับการทะเลาะวิวาท		รวม
	สูง	ต่ำ	
ได้รับการปลูกฝังในระดับสูง	76 (50.7 %)	74 (49.3 %)	150 (100 %)
ได้รับการปลูกฝังในระดับต่ำ	5 (10.0 %)	45 (90.0 %)	50 (100 %)
รวม	81 (40.5 %)	119 (59.5 %)	200 (100 %)

$$\chi^2 = 25.736 \quad \text{Sig} = 0.00 \quad \text{Gamma} = 0.805$$

จากข้อมูลในตารางที่ 4.32 เห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักสถาบันในระดับสูงจะทะเลาะวิวาทในระดับสูง สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักสถาบันในระดับต่ำในทางกลับกันผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักสถาบันในระดับต่ำจะทะเลาะวิวาทในระดับต่ำ สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักสถาบันในระดับสูงโดยสังเกตได้จากค่าร้อยละในตารางซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจน และความแตกต่างหรือความสัมพันธ์ทางสถิติ สามารถยอมรับได้เนื่องจากมีมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.00 ซึ่งไม่เกินระดับ 0.05 ที่ผู้ทำการศึกษากำหนดเอาไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานข้อนี้

สำหรับความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้ง 2 จากผลการศึกษาปรากฏว่ามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน สังเกตได้จากค่าความสัมพันธ์ Gamma ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.805 สามารถอธิบายได้ว่า ถ้าได้รับการปลูกฝังค่านิยมด้านนี้สูงหรือมากก็จะส่งผลให้มีการทะเลาะวิวาทมากขึ้นตามไป

ด้วย ในทางตรงกันข้าม หากได้รับการปลูกฝังค่านิยมด้านนี้ต่ำหรือน้อยก็จะส่งผลให้มีการทะเลาะวิวาทน้อยลงไปด้วย โดยตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์กันสูง ซึ่งหมายถึง มีอิทธิพล ต่อกันสูงนั่นเอง

จะเห็นได้ว่า ผลการพิสูจน์สมมติฐานในข้อนี้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เตือนใจ ชาลี (2539) ได้ทำการศึกษามาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สาเหตุของการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาสาเหตุอันดับ 1 ที่มาจากภายในสถานศึกษาคือ ความรักเพื่อนรักสถาบัน ส่วนวิสิทธิ์ คลังสิน (2539) ได้ศึกษาสาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สาเหตุการทะเลาะวิวาทอันดับที่ 6 คือ อิทธิพลที่เกิดจากการขีดเขียน ยั่วดู คำทอที่เกี่ยวกับสถาบันตามที่สาธารณะ และกองสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน (สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ ฉบับที่ 9 1-7 สิงหาคม 2536) ชี้ว่าสาเหตุส่วนใหญ่มาจากการรักศักดิ์ศรีรักพวกพ้อง เพราะมีการปลูกฝังเรื่องความรักสถาบันมากเกินไป

สมมติฐานข้อที่ 7 ซึ่งตั้งไว้ว่า “นักเรียนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขต
เทคนิครุงเทพ และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอุเทนถวายที่ได้รับการปลูกฝังความเชื่อ
ในความศักดิ์สิทธิ์ของสัญลักษณ์ที่เป็นตราหรือเครื่องหมายของสถาบันสูงมักจะทะเลาะวิวาทสูง
กว่านักเรียนที่ได้รับการปลูกฝังความเชื่อในความศักดิ์สิทธิ์ของสัญลักษณ์ที่เป็นตราหรือเครื่อง
หมายของสถาบันต่ำ” นั้น ผลการทดสอบปรากฏดังแสดงในตารางและคำบรรยายท้ายตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33 : ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการปลูกฝังความเชื่อในความศักดิ์สิทธิ์ของ
สัญลักษณ์ที่เป็นตราหรือเครื่องหมายของสถาบันกับการทะเลาะวิวาท

ระดับการได้รับการปลูกฝังความเชื่อในความ ศักดิ์สิทธิ์ของสัญลักษณ์ที่เป็นตราหรือเครื่อง หมายของสถาบัน	ระดับการทะเลาะวิวาท		รวม
	สูง	ต่ำ	
ได้รับการปลูกฝังในระดับสูง	81 (40.5 %)	119 (59.5 %)	200 (100 %)
รวม	81 (40.5 %)	119 (59.5 %)	200 (100 %)

จากตารางที่ 4.33 ผลการพิสูจน์สมมติฐานจากการทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ ที่
ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ปรากฏว่า ไม่อาจหาความสัมพันธ์กันได้ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างทุก
รายตอบคำถามในแบบสอบถามเห็นด้วยทั้งหมด ส่งผลให้ไม่มีความแตกต่างในด้านระดับการได้
รับการปลูกฝังความเชื่อดังกล่าว จึงไม่สามารถหาความสัมพันธ์ตามสูตรได้ ดังนั้น ไม่อาจสรุป
การพิสูจน์สมมติฐานข้อนี้ได้

สมมติฐานข้อที่ 8 ซึ่งตั้งไว้ว่า “นักเรียนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอุเทนถวายที่ได้รับการปลูกฝังทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทเห็นเป็นเรื่องธรรมดาสูงมักจะทะเลาะวิวาทสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการปลูกฝังทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทเห็นเป็นเรื่องธรรมดาต่ำ” นั้น ผลการทดสอบปรากฏดังแสดงในตารางและคำบรรยายท้ายตารางที่ 4.34

ตารางที่ 4.34 : ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการปลูกฝังทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดากับการทะเลาะวิวาท

ระดับการได้รับการปลูกฝังทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดา	ระดับการทะเลาะวิวาท		รวม
	สูง	ต่ำ	
ได้รับการปลูกฝังในระดับสูง	51 (46.4 %)	59 (53.6 %)	110 (100 %)
ได้รับการปลูกฝังในระดับต่ำ	30 (33.3 %)	60 (66.7 %)	90 (100 %)
รวม	81 (40.5 %)	119 (59.5 %)	200 (100 %)

$$\chi^2 = 3.488 \quad \text{Sig} = 0.042 \quad \text{Gamma} = 0.267$$

จากข้อมูลในตารางที่ 4.34 เห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับการปลูกฝังทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดาในระดับสูงจะทะเลาะวิวาทในระดับสูง สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับการปลูกฝังทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดาในระดับต่ำในทางกลับกันผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับการปลูกฝังทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดาในระดับต่ำจะทะเลาะวิวาทในระดับต่ำ สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับการปลูกฝังทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดาในระดับสูงโดยสังเกตได้จากค่าร้อยละในตารางซึ่งมีความแตกต่างกัน และความแตกต่างหรือความสัมพันธ์นี้ทางสถิติ สามารถยอมรับได้ เนื่องจากมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.042 ซึ่งไม่เกินระดับ 0.05 ที่ผู้ทำการศึกษากำหนดเอาไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานข้อนี้

สำหรับความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้ง 2 จากผลการศึกษาปรากฏว่ามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันแต่นำหน้าความสัมพันธ์ไม่สูง สังเกตได้จากค่าความสัมพันธ์ Gamma ซึ่งมีค่า

เท่ากับ 0.268 สามารถอธิบายได้ว่า ถ้าได้รับการปลูกฝังค่านิยมด้านนี้สูงหรือมากก็จะส่งผลให้มีการทะเลาะวิวาทมากขึ้นตามไปด้วย ในทางตรงกันข้าม หากได้รับการปลูกฝังค่านิยมด้านนี้ต่ำหรือน้อย ก็จะส่งผลให้มีการทะเลาะวิวาทน้อยลงไปด้วย โดยตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์กันต่ำ ซึ่งหมายถึง มีอิทธิพลต่อกันต่ำนั่นเอง

จะเห็นได้ว่า ผลการพิสูจน์สมมติฐานในข้อนี้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของทิววงษ์ธนาภา (2539) ได้ศึกษาเงื่อนไขทางสังคมที่มีผลต่อปรากฏการณ์การก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวะ พบว่า กิจกรรมการรับน้อง ค่านิยม ประเพณี พิธีกรรม ระบบสัญลักษณ์รวมทั้งกระบวนการปฏิสังสรรค์ของบุคคลในสังคมทำให้เกิดแบบแผนของสังคมที่เป็นกลไกสำคัญต่อการเกิดขึ้นและคงอยู่ของการก่อเหตุทะเลาะวิวาท คือ การเกิดตัวตนแห่งสถาบัน การให้ความหมายและการตีความ ความรู้สึกแห่งศักดิ์ศรี โดยแบบแผนของสังคมเหล่านี้ ทำให้บุคคลเกิดโลกทัศน์และกระบวนการให้เหตุผลต่อพฤติกรรมการก่อเหตุทะเลาะวิวาท ในลักษณะที่เป็นเรื่องปกติธรรมดาในสังคมอาชีวะ

4.4 การสัมภาษณ์เจาะลึก (In-dept Interview) นักเรียนอาชีวศึกษาที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติที่มีผลต่อการทะเลาะวิวาท

จากการศึกษาถึงการปลูกฝังค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติที่มีผลต่อการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพและสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอุเทนถวาย ทำให้ทราบถึงลักษณะการทะเลาะวิวาทที่แตกต่างกัน โดยลักษณะการทะเลาะวิวาทของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพการทะเลาะวิวาทจะมีทั้งในสถาบันระหว่างนักเรียนต่างแผนกกัน และทะเลาะวิวาทกับสถาบันอื่น ส่วนในรายชื่อของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอุเทนถวายการทะเลาะวิวาทจะเกิดขึ้นในลักษณะทะเลาะวิวาทกับสถาบันอื่น ทั้งนี้เนื่องมาจากการที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอุเทนถวายเปิดการเรียนการสอนวิชาชีพเกี่ยวกับช่างก่อสร้าง ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 90 จะเป็นนักเรียนชาย และมีพระวิษณุกรรมปางประทับยืนเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ให้ความเคารพบูชาองค์เดียวกัน ส่วนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ได้เปิดให้มีการเรียนการสอนในหลายแผนกวิชา ซึ่งในส่วนที่มีปัญหาทะเลาะวิวาทนั้น จะอยู่ในแผนกที่ส่วนใหญ่นักเรียนเป็นนักเรียนชาย และมีพระวิษณุกรรมที่ให้ความเคารพบูชาคนละองค์กัน เช่นแผนกช่างกลที่ให้ความเคารพนับถือพระวิษณุกรรมปางประทับนั่ง และแผนกช่างก่อสร้างที่ให้ความเคารพนับถือพระวิษณุกรรมปางประทับยืน เป็นต้น

สำหรับการสัมภาษณ์เจาะลึกนักเรียนอาชีวศึกษาจากทั้งสองสถาบัน ที่เคยร่วมในเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทมาแล้ว ผู้ศึกษาได้ยกมาเป็นกรณีศึกษาทั้ง 10 ราย ที่จะกล่าวต่อไปนั้น จะสังเกตเห็นว่าในการเข้าร่วมทะเลาะวิวาทแต่ละคนนั้นมีผลส่งเสริมมาจากการได้รับค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติที่ส่งผลต่อการทะเลาะวิวาทที่ต่างกัน โดยผู้ศึกษาได้แบ่งผลส่งเสริมดังกล่าวออกเป็นกลุ่มๆ ตามตัวแปรที่ใช้ศึกษา ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 8 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผลส่งเสริมจากการได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักเพื่อนพ้อง

กรณีศึกษาที่ 1 นายกมล (นามสมมติ) นักเรียนอาชีวศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอุเทนถวาย ได้กล่าวว่า กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปวส.1 คณะโยธา มีเพื่อนที่สนิทสนมกันมากประมาณ 9 คน ที่อยู่ในห้องเดียวกันจะสนิทกันและในระดับชั้นเดียวกันจะรู้จักหมดทุกคน รวมถึงรุ่นพี่ๆ ก็จะมีรู้จักเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่ศึกษาอยู่ในสถาบันแห่งนี้เคยร่วมใน

เหตุการณ์ทะเลาะวิวาทประมาณ 5-6 ครั้ง เป็นการทะเลาะวิวาทกับสถาบันอื่น ซึ่งสาเหตุทุกครั้งเกิดจากการแค้นเอาคืนจากการที่เพื่อนๆ หรือนักเรียนในสถาบันถูกทำร้ายร่างกายมาก่อน ก่อนเข้าเรียนในสถาบันแห่งนี้ ไม่เคยทะเลาะวิวาทกับบุคคลใครง่ายๆ ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสถาบันส่วนใหญ่จะรู้จักกันทั้งรุ่นพี่ๆ หรือรุ่นเดียวกัน เมื่อสามารถสอบคัดเลือกเข้ามาเรียนในสถาบันแห่งนี้ได้แล้ว อาจารย์และรุ่นพี่ โดยเฉพาะรุ่นพี่ๆ จะเข้ามาทำความรู้จัก โดยเริ่มอย่างเป็นทางการจากการรับน้อง จะมีการปลุกฝังให้รักกันในรุ่นเดียวกันและเคารพรุ่นพี่ๆ อยู่เป็นประจำ รุ่นพี่ๆ จะเป็นที่ปรึกษาในเรื่องการเรียนและเรื่องอื่นๆ รวมถึงให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ ส่วนรุ่นน้องๆ จะให้ความเคารพเชื่อฟังรุ่นพี่ๆ ดังนั้นเมื่อเกิดเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทครั้งใดที่เกี่ยวกับการทำร้ายร่างกายนักเรียนพวกเดียวกันก็จะมีเกรงกลัวพวกพ้องไปแค้นเอาคืน ความรักพวกพ้องไม่จำกัดเพียงเพื่อนๆ ในห้องหรือรุ่นพี่ๆ ณะเดียวกันเท่านั้นแต่รวมถึงเพื่อนๆ และพี่ๆ ที่เรียนอยู่ในสถาบันเดียวกันซึ่งค่อนข้างจะแน่นแฟ้น ดังจะเห็นได้จากการจัดงานวันสถาปนาสถาบันจะมีรุ่นพี่ๆ ที่จบไปแล้วมาร่วมงานกันอย่างมากมาย

กรณีศึกษาที่ 2 นายวิเชียร (นามสมมติ) นักเรียนอาชีวศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ได้ความว่า กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปวส.2 แผนกช่างกลโรงงานมีเพื่อนที่สนิทสนมกันมากจำนวนประมาณ 30 คน เพื่อนที่อยู่ในห้องเดียวกันแผนกเดียวกันจะสนิทกันมาก ทั้งรุ่นพี่รุ่นน้องจะรู้จักกันหมดทุกคน ส่วนที่ต่างคณะกันจะไม่ค่อยรู้จักกันมากนัก รุ่นพี่ที่สถาบันแห่งนี้จะปลุกฝังถ่ายทอดต่อกันมาว่าอยู่ในแผนกเดียวกันมีพ้องค์เดียวกันให้รักกันช่วยเหลือกัน การรับน้องดูแลน้องของรุ่นพี่ก็จะแยกกันไปเป็นแผนกๆ ในแผนกเดียวกันจะไม่มี การทะเลาะวิวาทกันเป็นอันขาด การรับน้องดูแลน้องจะแยกกัน ในขณะที่ศึกษาอยู่ในสถาบันแห่งนี้เคยร่วมในเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทประมาณ 30 ครั้ง เป็นการทะเลาะวิวาทกับสถาบันอื่นและในสถาบันเดียวกันกับแผนกอื่น สาเหตุของการทะเลาะวิวาทมีหลายสาเหตุแต่ส่วนใหญ่จะเป็นการแค้นเอาคืนจากการที่เพื่อนๆ หรือนักเรียนในแผนกถูกทำร้ายร่างกายมาก่อน

กลุ่มที่ 2 ผลส่งเสริมจากการได้รับการปลุกฝังค่านิยมรักสถาบัน

กรณีศึกษาที่ 3 นายสันติ (นามสมมติ) นักเรียนอาชีวศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอุเทนถวาย ได้ความว่ากำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปวส.2 คณะโยธา ในขณะที่ศึกษาอยู่ในสถาบันแห่งนี้เคยร่วมในเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทประมาณ 30 กว่าครั้ง เป็นการทะเลาะวิวาทกับสถาบันอื่น ซึ่งสาเหตุในการทะเลาะวิวาทมีหลายสาเหตุแต่มีหลายครั้งที่เกิดจากการที่คู่

กรณีกระทำการอันเป็นการดูถูกเหยียดหยามสถาบันอันเป็นที่รักเคารพ ก่อนเข้าเรียนในสถาบันแห่งนี้ไม่เคยทะเลาะวิวาทกับบุคคลใดมาก่อน ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสถาบันส่วนใหญ่จะรู้จักกันเกือบทั้งหมดทั้งรุ่นเดียวกันและรุ่นน้อง เมื่อเข้ามาเรียนในสถาบันแห่งนี้ได้แล้ว จะมีอาจารย์และรุ่นพี่เข้ามาต้อนรับ โดยเฉพาะรุ่นพี่ๆ ที่อยู่คณะเดียวกันจะเข้ามาทำความรู้จักมีการประกอบกิจกรรมร่วมกัน โดยเริ่มอย่างเป็นทางการจากการรับน้อง จะมีการปลุกฝังแนะนำให้รู้จักสัญลักษณ์สถานที่ที่สำคัญ ภายในสถาบัน ปลุกฝังให้รักเคารพต่อสถาบันหากจบไปแล้วเมื่อมีโอกาสต้องทดแทนบุญคุณแก่สถาบัน

กรณีศึกษาที่ 4 นายสมศักดิ์ (นามสมมติ) นักเรียนอาชีวศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ได้ความว่ากำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปวส.2 แผนกช่างกลโรงงานมีเพื่อนที่สนิทสนมกันมากจำนวนประมาณ 35 คน ที่อยู่ในห้องเดียวกันแผนกเดียวกันจะสนิทกันมากทั้งรุ่นพี่รุ่นน้องจะรู้จักกันหมดทุกคน ส่วนที่ต่างคณะกันจะไม่ค่อยรู้จักกันมากนัก รุ่นพี่ที่สถาบันแห่งนี้จะปลุกฝังถ่ายทอดต่อๆ กันมาว่าอยู่ในแผนกเดียวกันมีพ้องคำเดียวกันให้รักกันช่วยเหลือกัน การรับน้องดูแลน้องของรุ่นพี่ก็จะแยกกันไปเป็นแผนกๆ ในแผนกเดียวกันจะไม่มีการทะเลาะวิวาทกันเป็นอันขาด การรับน้องดูแลน้องจะแยกกันในขณะที่ศึกษาอยู่ในสถาบันแห่งนี้เคยร่วมในเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทประมาณ 20 - 30 ครั้ง เป็นการทะเลาะวิวาทกับสถาบันอื่นและในสถาบันเดียวกันกับแผนกอื่น สาเหตุของการทะเลาะวิวาทมีหลายสาเหตุแต่ก็มีหลายครั้งที่เกิดจากการที่มีการกระทำการอันเป็นการดูถูกเหยียดหยามสถาบันถึงขั้นมีการเกณฑ์พวกพ้องสถาบันเดียวกันไปทะเลาะวิวาทกับคู่ เมื่อสามารถสอบคัดเลือกเข้ามาเรียนในสถาบันแห่งนี้ได้แล้ว รุ่นพี่ๆ ที่อยู่แผนกเดียวกันจะเข้ามาทำความรู้จัก โดยเริ่มอย่างเป็นทางการจากการรับน้องและการประชุมเชียร์ โดยรุ่นพี่จะคอยดูแลทุกอย่างทั้งความเป็นอยู่และการเรียน จะมีการปลุกฝังแนะนำให้รู้จักสัญลักษณ์ สถานที่ที่สำคัญๆ ภายในสถาบัน

กลุ่มที่ 3 ผลส่งเสริมจากการได้รับการปลุกฝังค่านิยมความรุนแรงในการแก้ปัญหา

กรณีศึกษาที่ 5 นายวรศักดิ์ (นามสมมติ) นักเรียนอาชีวศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ได้ความว่ากำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปวส.2 แผนกช่างก่อสร้าง ในขณะที่ศึกษาอยู่ในสถาบันแห่งนี้เคยร่วมในเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทประมาณ 35 ครั้ง เป็นการทะเลาะวิวาทกับสถาบันอื่นและในสถาบันเดียวกัน (กับแผนกอื่น) ในการทะเลาะ

วิวาทส่วนใหญ่เกิดขึ้นเพราะไม่พยายามหาวิธีการแก้ปัญหาอย่างอื่น มักจะแสดงออกมาในรูปของการใช้ความรุนแรงซึ่งก็คือการใช้กำลังทะเลาะวิวาท ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากการได้รู้ได้เห็นรุ่นพี่ๆ ใช้การทะเลาะวิวาทเป็นการแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดความขัดแย้งกับคู่อริ รวมถึงการเอาคืนให้คู่อริได้รับความเสียหายยิ่งกว่าหรือเช่นเดียวกันกับที่ได้รับ ทำให้รุ่นน้องๆ เอาเป็นแบบอย่าง

กลุ่มที่ 4 ผลส่งเสริมจากการได้รับการปลูกฝังความเชื่อในความศักดิ์สิทธิ์ของสัญลักษณ์ที่เป็นตราหรือเครื่องหมายของสถาบัน

กรณีศึกษาที่ 6 นายประดม (นามสมมติ) นักเรียนอาชีวศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ได้ความว่ากำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปวส.2 แผนกช่างก่อสร้างมีเพื่อนที่สนิทสนมกันมากจำนวนประมาณ 35 คน ที่อยู่ในแผนกเดียวกันจะสนิทกันมากทั้งรุ่นพี่รุ่นน้อง ส่วนที่ต่างคณะกันจะไม่ค่อยรู้จักกันมากนัก รุ่นพี่ที่สถาบันแห่งนี้จะปลูกฝังถ่ายทอดต่อกันมาว่าอยู่ในแผนกเดียวกันมีพ้องค์เดียวกันให้รักกันช่วยเหลือกัน การรับน้องดูแลน้องก็จะแยกกันไปเป็นแผนกๆ ในขณะที่ศึกษาอยู่ในสถาบันแห่งนี้เคยร่วมในเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทประมาณ 40 ครั้ง สาเหตุของการทะเลาะวิวาทในหลายครั้งเป็นเพราะมีการนำเอาสัญลักษณ์เครื่องหมายหรือสิ่งอันเป็นที่เคารพนับถือไปกระทำในสิ่งที่ไม่สมควรอันเป็นการไม่ให้ความเคารพหรือถูกเหยียดหยาม เช่นกรณีนักเรียนสถาบันอื่นนำเอาสิ่งโสโครกมาปาดใส่เครื่องหมายสัญลักษณ์ของทางโรงเรียนแสดงการดูหมิ่นศักดิ์ศรีกันก็จะมีกรณีนักเรียนในสถาบันไปทะเลาะวิวาทกับกลุ่มคนดังกล่าว เมื่อสอบคัดเลือกเข้ามาเรียนในสถาบันแห่งนี้ได้แล้ว รุ่นพี่ๆ ที่อยู่ในแผนกเดียวกันจะเข้ามาทำความรู้จัก โดยเริ่มอย่างเป็นทางการจากการรับน้องและการประชุมเชียร์ โดยรุ่นพี่จะคอยดูแลทุกอย่างทั้งความเป็นอยู่และการเรียน จะมีการปลูกฝังแนะนำให้รู้จักสัญลักษณ์ สถานที่ที่สำคัญๆ ภายในสถาบันและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเป็นที่เคารพสักการะของนักเรียนในสถาบันโดยเฉพาะของแผนกจะมีการทำความเคารพสิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำแผนกและสถาบันในทุกครั้งที่เข้าออกสถาบันซึ่งเป็นการปฏิบัติต่อกันมานานแล้ว อีกทั้งมีการขอพรกรณีจะไปทะเลาะวิวาทกับบุคคลอื่นเพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจ ในสถาบันจะมีเครื่องแบบเดียวกันสำหรับสวมใส่มาเรียนรวมถึงชุดปฏิบัติการ (เสื้อซ้อป) แต่ในแผนกต่างๆ ก็จะมีการดัดแปลง เช่น มีการสกรีนด้านหลังเสื้อเพื่อบ่งบอกว่าเป็นพวกเดียวกัน สิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำแผนกช่างกลจะเป็นพระวิษณุประทับนั่ง ส่วนของช่างก่อสร้าง โยธา จะเป็นพระวิษณุประทับยืน ซึ่งนักเรียนในแผนกทุกคนจะให้ความเคารพนับถือ จะมีการบวงสรวงเป็นประจำทุกปี ในช่วงวันเปิดเรียนภาคต้น ของทุกปี โดยแต่ละแผนกจะมีพิธีกรรมบวงสรวงไม่ตรงกัน ในบางปีหากมีแผนกอื่นที่มีการบวงสรวงตรงกันหากตกลงกันไม่ได้อาจมีการใช้กำลังทะเลาะวิวาทเพื่อให้แผนกตนเองได้ทำการบวงสรวงก่อน

กลุ่มที่ 5 ผลส่งเสริมจากการได้รับการปลูกฝังค่านิยมไม่ให้ความสำคัญกับการเรียน

กรณีศึกษาที่ 7 นายเอนก (นามสมมติ) นักเรียนอาชีวศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ได้ความว่ากำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปวส.2 แผนกช่างโยธา ในขณะที่ศึกษาอยู่ในสถาบันแห่งนี้เคยร่วมในเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทประมาณ 35 ครั้ง เป็นการทะเลาะวิวาทกับสถาบันอื่นและในสถาบันเดียวกันกับแผนกอื่น ซึ่งสาเหตุของการทะเลาะวิวาทมีหลายสาเหตุบางสาเหตุเนื่องมาจากการไม่ให้ความสำคัญกับการเรียนจะเห็นได้ชัดจากการรวมกลุ่มกับเพื่อนๆ หรือรุ่นพี่ ที่ชอบหนีเรียนไปทำกิจกรรมอย่างอื่น เช่น คีฬาสี เดินห้างบ้าง เพื่อนๆหรือที่กลุ่มเหล่านี้ส่วนใหญ่จะมีนิสัยเกเรอยู่แล้ว เมื่อเกิดความขัดแย้งกับบุคคลอื่นจึงมีโอกาที่จะทะเลาะวิวาทกับบุคคลอื่นได้ง่ายขึ้น ค่านิยมนี้อาจเริ่มจากการชักชวนของรุ่นพี่ๆ ซึ่งแสดงออกมาเพื่อเป็นการดูแลเอาใจใส่รุ่นน้อง

กลุ่มที่ 6 ผลส่งเสริมจากการได้รับการปลูกฝังทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทเห็นเป็นเรื่องธรรมดา

กรณีศึกษาที่ 8 นายสมบัติ (นามสมมติ) นักเรียนอาชีวศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ได้ความว่ากำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปวส.2 แผนกช่างโยธา ในขณะที่ศึกษาอยู่ในสถาบันแห่งนี้เคยร่วมในเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทประมาณ 30 - 40 ครั้ง ยอมรับว่าสาเหตุของการทะเลาะวิวาทหลายๆครั้งเกิดจากการเห็นว่าการทะเลาะวิวาทเป็นเรื่องธรรมดาของลูกผู้ชายในการตัดสินปัญหาข้อขัดแย้งต่างๆ จากการที่ได้เห็นเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทอยู่เป็นประจำรวมถึงการเข้าร่วมทะเลาะวิวาทบ่อยครั้ง จนเกิดความรู้สึว่าการทะเลาะวิวาทไม่ใช่เรื่องรุนแรงอะไร สามารถเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ หากมีความขัดแย้งกันเกิดขึ้นแม้จะมีการเตรียมตัวมาหรือโดยบังเอิญก็ตาม

กลุ่มที่ 7 ผลส่งเสริมจากการได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักความเป็นอิสระ

กรณีศึกษาที่ 9 นายอธิป (นามสมมติ) นักเรียนอาชีวศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ได้ความว่ากำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปวส.1 แผนกช่างโลหะ ขณะที่ศึกษาอยู่ในสถาบันแห่งนี้เคยร่วมในเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทประมาณ 2 ครั้ง เป็นการ

ทะเลาะวิวาทกับแฟนคนอื่นในสถาบันเดียวกัน จากการร่วมกับรุ่นพี่ ก่อนเข้าเรียนในสถาบันแห่งนี้ไม่เคยทะเลาะวิวาทกับกลุ่มบุคคลอื่นมาก่อน สาเหตุของการทะเลาะวิวาทส่วนใหญ่เกิดจากการแค้นเอาคืนจากที่เคยถูกทำร้ายมาก่อน ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของค่านิยมรักความเป็นอิสระว่า ไม่น่าจะมีผลต่อการทะเลาะวิวาท แต่ทุกคนมีความคิดเห็นเป็นของตนเอง และเนื่องจากยังอยู่ในวัยเด็กที่ต้องพึ่งพาพ่อแม่ผู้ปกครอง ดังนั้นการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ที่สำคัญจึงยังต้องปรึกษาพ่อแม่หรือผู้ใหญ่ก่อน

กลุ่มที่ 8 ผลส่งเสริมจากการได้รับการปลูกฝังค่านิยมแสดงออกอย่างเปิดเผย

กรณีศึกษาที่ 10 นายสวรรค์ (นามสมมติ) นักเรียนอาชีวศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ได้ความว่ากำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปวส.1 แผนกช่างโลหะ ในขณะที่ศึกษาอยู่ในสถาบันแห่งนี้เคยร่วมในเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทประมาณ 2 ครั้ง เห็นว่าอิทธิพลของการแสดงออกอย่างเปิดเผยเป็นบุคลิกเฉพาะบุคคลไม่เกี่ยวกับการส่งเสริมให้เกิดการทะเลาะวิวาทกัน การร่วมในเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทมีพฤติกรรมไปในแนวทางเดียวกันกับกลุ่มของตน การแสดงออกต่างๆ กลุ่มมีอิทธิพลอย่างมากในการตัดสินใจ การกระทำใดๆ มักจะนึกถึงผลดีผลเสียที่จะมากระทบกับกลุ่มของตนเอง

ตารางที่ 4.35 : แสดงผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน	ยอมรับ	ปฏิเสธ
1. นักเรียนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอุเทนถวายที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักเพื่อนห้องสูง มักจะทะเลาะวิวาทสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักเพื่อนห้องต่ำ	/	
2. นักเรียนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอุเทนถวายที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักความเป็นอิสระสูง มักจะทะเลาะวิวาทสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักความเป็นอิสระต่ำ		/
3. นักเรียนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอุเทนถวายที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมการแสดงออกอย่างเปิดเผยสูง มักจะทะเลาะวิวาทสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมการแสดงออกอย่างเปิดเผยต่ำ		/
4. นักเรียนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอุเทนถวายที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาสูง มักจะทะเลาะวิวาทสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาลำ	/	
5. นักเรียนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอุเทนถวายที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมไม่ให้ความสำคัญกับการเรียนสูง มักจะทะเลาะวิวาทสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมไม่ให้ความสำคัญกับการเรียนต่ำ	/	
6. นักเรียนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอุเทนถวายที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักสถาบันสูง มักจะทะเลาะวิวาทสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักสถาบันต่ำ	/	
7. นักเรียนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอุเทนถวายที่ได้รับการปลูกฝังทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดาสูง มักจะทะเลาะวิวาทสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการปลูกฝังทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดาต่ำ	/	

จากผลการพิสูจน์สมมติฐานทั้ง 8 ข้อดังกล่าว สรุปได้ว่า การได้รับการปลูกฝังค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติทั้ง 8 ประการ ดังกล่าว มีความสัมพันธ์กับการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอุเทนถวาย จำนวน 5 ประการ โดยมีค่า Gamma เรียงลำดับจากสูงไปหาค่า และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่ผู้ศึกษาได้กำหนดเอาไว้ ซึ่งหมายถึง ความมีอิทธิพลต่อการทะเลาะวิวาทจากสูงไปต่ำ ตามลำดับ ดังนี้

ตารางที่ 4.36 : ค่าความสัมพันธ์หรือความมีอิทธิพลระหว่างการได้รับการปลูกฝังค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติที่มีผลต่อการทะเลาะวิวาทกับการทะเลาะวิวาท

ความสัมพันธ์	ค่า Gamma	Sig
การได้รับการปลูกฝังค่านิยมใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหากับการทะเลาะวิวาท	1.00	0.00
การได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักสถาบันกับการทะเลาะวิวาท	0.805	0.00
การได้รับการปลูกฝังค่านิยมไม่ให้ความสำคัญกับการเรียนกับการทะเลาะวิวาท	0.777	0.00
การได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักเพื่อนพ้องกับการทะเลาะวิวาท	0.648	0.00
การได้รับการปลูกฝังทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดากับการทะเลาะวิวาท	0.267	0.042

จากตารางที่ 4.36 จะเห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับปลูกฝังค่านิยมใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหากับการทะเลาะวิวาทมีค่า Gamma สูงที่สุด ซึ่งก็หมายความว่า การได้รับปลูกฝังค่านิยมใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา มีอิทธิพลหรือส่งเสริมต่อการทะเลาะวิวาทสูงที่สุด รองลงไปก็จะเป็นการได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักสถาบัน ค่านิยมไม่ให้ความสำคัญกับการเรียน ค่านิยมรักเพื่อนพ้อง และทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดา ตามลำดับ

ส่วนที่เหลืออีก 3 ประการ คือ ประการแรก การได้รับการปลูกฝังค่านิยมการแสดงออกอย่างเปิดเผย ถึงแม้มีความสัมพันธ์กับการทะเลาะวิวาทอยู่บ้าง โดยเป็นความสัมพันธ์เชิงบวก คือ แปรผันตามกัน แต่ก็มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่จะยอมรับได้ ประการที่สอง คือ การได้รับการปลูกฝังค่านิยมรักความเป็นอิสระ ซึ่งมีความสัมพันธ์กันบ้างแต่เป็นในเชิงลบ และเป็นความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่อาจยอมรับได้แต่อย่างใด สำหรับ ประการที่ 3 คือ การได้รับการปลูกฝังความเชื่อในความศักดิ์สิทธิ์ของสัญลักษณ์ที่เป็นตราหรือ

เครื่องหมายของสถาบันนั้นผู้ตอบแบบสอบถามตอบเห็นด้วยในแบบสอบถามทุกคนส่งผลให้ไม่มี ความแตกต่างของระดับการได้รับปลูกฝังฯ ไม่อาจคำนวณจากสูตรได้ จึงไม่สามารถสรุปสมมติฐานข้อนี้ได้